

har man søgt at rette lidt paa de Bestemmelser, der har vakt mest Anstød, har vist sig at medføre Vanskeligheder. Jeg nævner da først, at den Omstændighed, at der skal hengaa et vist Antal Dage, inden en arbejdsløs kan begynde at hæve af Kassen, siges — og det maa vel ogsaa i nogen Grad erkendes at være rigtigt — at have medført, at arbejdsløse har en vis Uvillie mod at overtage Arbejde for en kortere Tid, efter at de har begyndt paa det, man med et fremmed Ord kalder Karenstiden. Dette foreslaar jeg at komme udover paa den Maade, at de skal kunne overtage Arbejde i kortere Tid, saaledes at naar de paa ny ophører med Arbejdet, medregnes de Dage, hvori de tidligere har gaaet arbejdsløs. Det er foreslaaet, at de endogsaa skal kunne overtage Arbejde i indtil 3 Uger. Bliver de paa ny arbejdsløse, og er Karenstiden 15 Dage, hvad den for Resten sjældent er i de Kasser, vi har, skal de, hvis de har gaaet 10 Dage arbejdsløse første Gang og derefter arbejdet i 3 Uger, kun gaa yderligere 5 Dage arbejdsløse, inden de kan begynde at faa Understøttelse af Kassen. Dette er efter min Mening en væsentlig Ændring, og den vil forhaabentlig virke tilfredsstillende, saaledes at de paagældende ikke skal vise sig uvillige overfor Overtagelse af et Arbejde.

Der er ogsaa foreslaaet en Ændring med Hensyn til, hvem Kasserne har Lov til at betale Understøttelse til. Det hedder i den gældende Lov, at de bl. a. ikke maa betale Understøttelse til Medlemmer, der vægrer sig ved at overtage et af Kassens Bestyrelse anvist Arbejde, der svarer til deres Evne. Denne Bestemmelse er foreslaaet ændret saaledes, at det ikke alene er Medlemmer, der vægrer sig ved at overtage et af Kassens Bestyrelse anvist Arbejde, men ogsaa Medlemmer, der vægrer sig ved at overtage et af et kommunalt Anvisningskontor anvist Arbejde eller afviser et fra anden Side fremkommet Tilbud om saadant Arbejde. Jeg indrømmer, at det er vanskeligt at konstatere, om vedkommende har afvist et af en privat Mester fremsat Tilbud, naar det ikke gaar igennem Arbejdsløshedskassens Bestyrelse eller Arbejdsanvisningskontoret, men det har maaske dog nogen Interesse, at denne Bestemmelse findes i Lovforslaget. — Dernæst er der i Forbindelse hermed foreslaaet, at der skal være en Ret baade for Kommunalbestyrelserne, for de samvirkende Fagforbund og for Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening til at ind-

anke for Nævnet saadanne Spørgsmaal som f. Eks., om de paagældende med Rette kan blive ved at nyde en Arbejdsløshedsunderstøttelse, saaledes at der altsaa bliver givet Adgang for alle interesserede Parter til at indanke en Afgørelse for Nævnet og til at indanke Nævnets Afgørelse for Indenrigsministeren.

Der er dernæst søgt tilvejebragt Mulighed for, at der under enkelte ekstraordinære Arbejdsløshedsperioder ogsaa kan udbetales ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, uden at man behøver at ty til de særlige Love, vi har haft i de senere Aar, men ikke i det sidste Par Aar. Forholdet er foreslaaet ordnet paa den Maade, at en vis Del af en eventuelt opsparat Reservefond skal kunne benyttes til Understøttelser, der udbetales, efter at det Tidspunkt er indtruffet, hvor de paagældende i Henhold til de almindelige Regler ikke længere kan faa Understøttelse. Om det vil være muligt for Kasserne at opspare saadanne Reservefonds af Betydning, afhænger af, hvorledes Forholdene herefter vil blive paa Arbejdsmarkedet. Men der er en Del, der tyder paa, at de vil blive gunstigere, og hvis man beholder de samme Præmier som nu, vil Kasserne forhaabentlig kunne opspare noget, saaledes at Reservefonden i de forskellige Kasser bliver saa stor, at de, naar der — det ske sent — kommer en ny Periode, hvor Arbejdsløsheden bliver ekstraordinært stor, saa har noget, som de har Lov til at bruge i saadanne Tilfælde, hvor de paagældende er arbejdsløse i meget lang Tid.

Endnu har jeg kun tilbage at fremsætte *Forslag til Lov om Hjælpekasser*. Hjælpekasseloven skal efter Lovens Bestemmelser forelægges til Revision i indeværende Rigsdagssamling, og ogsaa for dette Lovforslags Vedkommende har jeg fundet det rigtigt at blive ved det bestaaende. Ogsaa her er det saadan, at de Aar, der er gaaet, betegner en ret betydelig Udvikling. Jeg gør opmærksom paa, at inden vi fik den nuværende Hjælpekasselov af 4. Maj 1907, havde vi en Lov af 29. Marts 1904, hvorefter der af Statskassen blev ydet Kommunerne Refusion af en Trediedel af det Beløb, de havde udbetalt til „De fattiges Kasser“ — saaledes benævnedes som bekendt Hjælpekasserne den Gang. Derfor kan jeg gaa saa langt tilbage som til 1905—06, og det vil da ses, at der da blev af samtlige Kommuner, København indbefattet, ydet til Hjælpekasserne knap 1/2 Mill. Kr., medens